

FIGU Sverige ÖPPET BREV

Publiceras:

Internet: <http://se.figu.org>

Sporadiskt

E-post: info@se.figu.org

Oktober 2020

Organ för fria, politiskt oberoende åsikter och synpunkter om världshändelser

«Deklaration om de mänskliga rättigheterna» från 10:e december 1948, Artikel 19, «Yttrande- och informationsfrihet»: **Denna rätt innefattar frihet för envar att utan ingripanden hysa åsikter och frihet att söka mottaga och sprida upplysningar och tankar genom varje slags uttrycksmedel och utan hänsyn till gränser.**

Uttalanden och åsikter behöver inte nödvändigtvis vara identiska med tankar, intressen, läror eller missionsrelaterat av FIGU.

Till alla politiker

Varje förnuftig trädgårdsmästare planterar bara ut precis så många sticklingar i en rabatt, så att dessa kan utveckla sig på ett sunt sätt. Vore de för nära intill varandra, då skulle de förtvina och intet därav vore användbart. Precis så förhåller det sig också beträffande människan. Han kan bara vara en verklig människa, när han besitter de nödvändiga livsförutsättningarna. Det är återigen bara möjligt, när blott så många människor befolkar jorden, som denna förmår att bära.

Barbara Harnisch, FIGU SSSC Schweiz

Kärt barn har många namn sa elefanten i rummet

Allting blir inte bättre desto mer det förekommer och så även med oss människor på jordens yta. I en "trång" värld påverkas vi negativt såväl socialt som mellanmänniskt vilket ständigt förstärks i denna växande överbefolkning. Desto fler vi är desto mer tänker vi på oss själva. Desto större allt är desto mindre blir möjligheten att kunna ta plats och utveckla sig för den vanliga människan.

Och Ju mer människor vi blir ju fler problem uppstår och behovet av att fly från det ökar. Denna flykt kan ta sig uttryck på många sätt som till exempel att vi blundar, att vi stänger ned vår medmänsklighet, avsaknad av ansvarskänsla, nyttjande av droger, alkohol, våld, genom tröstande shopping och ätande m.m. Dina och mina möjligheter till sann hållbar livskvalitet är avhängd på utrymme och balans mellan allt och alla samt med naturen. Kvalitet kontra kvantitet gäller förr eller senare när det kommer till storlek på jordens befolkning. Till skillnad från djurens förökning och naturens perfekta balans har mänskligheten aldrig eftersträvat eller lyckats uppnå något liknande.

Så länge vi inte lägger oss i så sköter naturen sin egen balans perfekt och det uppstår aldrig någon urartning eller att någon art tar över. Denna jämvikt i naturen sker genom impuls och instinkt medan hos människan ansvarar vårt förstånd, förnuft och fria vilja för liknande balansering.

Och varför förstår vi inte att reglera vår egen arts balans? Egentligen borde alla vara ärligt oroad för vår situation och att vår evolution är och framöver kommer bli än mer blockerad. Vi är förlorade i ett sorl som är så närvarande och invävt i oss att vi inte längre hör det. Vi ser därav inte grundorsaken till alla problem runt omkring oss eftersom insatserna av er, oss, människan, samhället endast kretsar runt att beskriva och jaga de problem som egentligen orsakas av en för stor överbefolkning. Våldigt få förstår sig att ifrågasätta vår mängd och det liknar ett tabu att våga adressera det. Framför allt är ni politiker alldeles för rädda och tafatta inför detta. Ledarskapet är också allvarligt eftersatt och det beror också på att ni är så upptagna med effekterna och symtomen av den stora faktorn som ni inte vågar se och majoriteten har en allt för stor kristlig falsk kärlek till människans antal.

Oavsett överkonsumtion och snedfördelning är vi för många

När det kommer till överkonsumtion och snedfördelade resurser så är det enkelt att gömma sig bakom de argumenten för att inte behöva ta itu med problemet. Vi vågar påstå att du på någon nivå förstår att jorden är överbefolkad och även om resurserna fördelas så kommer ändå vår konsumtion vara för stor och sannolikt också öka.

I vägen för att kunna se överbefolkningens problem som en realitet står bl.a. egoism, biologi, vår psykologi och i våra djupt rotade traditioner samt religion.

Att vilja köpa och att vilja äga ligger i vår egoism och felaktiga uppfattning av vad sann framgång och utveckling är. Samma gäller strävan att måste skaffa familj. Att använda överkonsumtion för att stilla det aldrig sinande begäret av att finna lycka i det materiella ägandet är en omogen och underutvecklad sida hos mänskligheten. Motsatsen till de materiella värderingarna och ägandet är det finmateriella. Denna motsats är visdom, goda värden, dygder och utveckling av våra personligheter i enlighet med naturen, logik, och vår sammankoppling till allt vilket i sin tur inryms i sann kärlek.

Detta är så långt bort ifrån majoriteten av dagens människor och att vi ska kunna "ställa om" är inte så lätt som det poneras. Det tar flera livstider innan mänskligheten har mognat och lång tid kommer behövas för att vi ska bli "vuxna" och det måste vi bli innan människan kan ta ett globalt ansvar helt på egen hand. Att försöka få människor att avstå konsumtion p.g.a. påverkan på klimatet är rätt men vad som gör det svårt idag är den starka egoismen och rädsla för att våga se bortom våra egna sfärer. Där har ni som politiker en oerhörd viktig roll och ni behöver visa vägen och vara modiga och visa att ni vill se sanningen även om den ser svår ut och ni riskerar att säga obekväma saker. Sanning kan aldrig sägas i inlindade ord vilket tyvärr har blivit det politiskt undvikande språket när man inte vågar säga rakt ut hur någonting verkligen är. Även om du till ingen, viss eller stor del erkänner överbefolkning som ett problem så finns det mycket mer att inse när det gäller folktäthetens påverkan på oss som människor. Det handlar inte bara om resurser och materiellt välstånd och antal väljare som ger er makt.

Många bäckar små gör en stor å.

När det gäller ett problem av denna storlek och omfattning så behöver just reduceringen stå i fokus. Att i detta läge, som politiker, ha en ambition om att alla ska bli nöjda och uppnå total rättvisa är omöjligt. Som ledare behöver ni göra det kloka beslut och prioritering som hjälper världen framåt – och det finns där inget utrymme för att försöka vara attraktiv för samtliga väljare. Om man är rädd att en befolkningsreglering av ska "drabba" någon eller att ett barnspolitik skulle vara inhumant så har man inte tänkt igenom det hela och är väldigt begränsad av sin kortsiktighet. Inom ramen för hållbarhet så är också kontroll och inskränkande av frihet ett måste. Ni tror att rätten till att skaffa barn faller under humanism men det gör det möjligtvis bara om den totala balansen är i ordning. Detta kan tyckas som negativt laddat men i en situation som vi nu lever i är det snarare tvärt om, en logisk handling. Oroar ni er att en åtstramning skulle drabba någon orättvist i denna tid så är de negativa konsekvenserna långt allvarligare i framtiden om ni inte agerar ansvarsfullt nu. Självklart är det ett gemensamt problem och alla kommer att påverkas men samtidigt blir alla en del i lösningen till en hållbar framtid. Om vi ska se till rättvisa när det kommer till utbredning på jorden så ska vi också inkludera växt- och djurriket eftersom de också har sitt behov av plats. Detta rum krymper ständigt och på grund av vår befolkningstillväxt berövar vi deras livsutrymme och faktiska möjlighet till utveckling. Detta är något som glöms av eftersom synen på överbefolkning är alltför smal och människans skyggglappar ser endast till sitt eget liv och egna art. Att oroa sig att de ska bli en kamp mellan rika och fattiga länder, att det ska bli en dragkamp där orättvisa ska blossa upp är något som kan undvikas genom en naturenlig fördelning mellan länderna baserat på naturens villkor och inte våra.

Som man sår får man skörda.

För att uppnå en naturenlig, rättvis och helt logisk fördelning finns ett sätt som kan appliceras i hela världen. Om vi utgår ifrån hur mycket odlingsbar mark varje land har och hur mycket betesmark som finns så har vi där en särskiljande faktor att utgå ifrån. Hur mycket kan varje land leverera till nationen vad gäller livsmedel? Vi kan väl vara överens om att användningen av konstgödsel och bekämpningsmedel är någonting oönskat som ingen av oss vill ha. Dessa kemiska tillsatser har tagits i bruk i takt med att vi behöver mätta allt fler munnar och det hela är fel på så många sätt. Om vi har som mål att odla ekologiskt och bedriva en etisk köttproduktion samt anamma den livsviktiga närproduktionen så ligger det helt i linje med det ovanstående nationella regleringen. Det medför att vi faller in i naturens lagar och begränsar vårt antal i likhet med de balanserade förutsättningarna. Utöver det kommer mängder med andra problem lösas och vårt mellanmänniska klimat skulle förbättras avsevärt.

Denna omställning kommer givetvis behövas genomföras under en längre tid och det handlar inte om att utplåna människor utan att minska och kontrollera genom regler och lagar för hur vi sätter barn till livet. Det finns många idéer hur detta kan genomföras och sannolikt kommer olika stora styrningar behövas för olika länder där födelsestopp och tak för barnafödande bör införas. Stramare i början för att sedan med tiden reduceras i takt med att vi når den nivå som jorden och vi kan bära. Om ni politiker inte tar detta på allvar kommer problemen i världen bara fortsätta att eskalera. Det handlar också om rättvisa för planetens, faunans och florans bästa, och helt speciellt också för våra barn och barnbarns bästa – och därmed också i sluteffekten åter för vårt eget bästa.

Tiden är inne för att våga tala om överbefolkning!